



Juhász Andor

(1864-1941)
A Kúria elnöke,
a Kartelbíróóság elnöke

Juhász Andor 1864-ben Kassán született. Itt tanult, majd a kassai királyi jogakadémián és a budapesti egyetemen hallgatott jogot. 1891-ben nevezték ki aljárásbíróvá a Miskolci Járásbíróságon. 1893-ban a Kassai Királyi Ítéltábla-hoz mint tanácsjegyzőt rendelték be, végül 1901-ben bírói státuszt kapott.

1911-ben a Budapesti Királyi Törvényszék elnökévé, majd 1915-ben a Budapesti Királyi Ítéltábla elnökévé nevezték ki. Az elnöki tisztelet itt egy egész évtizeden keresztül látta el. Tisztsége alapján tagja lett a főrendiháznak. 1919-ben a Tanácsköztársaság idején megfosztották hivatalától, majd két héten át a Gyűjtőfogházban tartották fogva.

1925-ben lett a Kúria elnöke. A legfőbb bírói fórum vezetőjeként a bírói függetlenség megőrzését tartotta a legfontosabbnak. Vezette a három polgári jogegységi tanács munkáját, illetve 1932-től 1934-ig a Kartelbíróóságot is. 1941-ben hunyt el.

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács megalapította a Juhász Andor díjat, melyet a bírának és igazságügyi alkalmazottaknak kiemelkedő igazságszolgáltatási tevékenységük és példamutató életmódjuk elismeréseként ítélnek meg.

„Nagy képességei és szorgalma biztosította előrehaladását.” „[...] alapos előkészütsége, a judikatura minden irányu fejlődésének állandó megfigyelése, [...] a jogi szaklapokban elég sűrűn megjelent cikkei és értekezései legelsővé helyezték őt kortársai között [...]” – írta róla Balás Elemér a Miskolci Jogászetel című hivatalos lap 1925/9. számában.



Ivády Béla

(1873-1962)
Politikus, miniszter,
a Kartelbizottság elnöke

Ivády Béla Folyán született 1873-ban. 1896-ban a földművelésügyi minisztériumban kezdett dolgozni fogalmazógyakornokként, 1907-től császári és királyi kamarás volt. Az első világháború alatt az Országos Gazdasági Bizottság helyettes vezetőjévé, később a Közélemezési Hivatal osztályvezetőjévé nevezték ki. 1916-tól Pest-Szolnok és Bács vármegye közlemezési kormánybiztosként dolgozott. 1922-től a pásztoi kerület országgyűlési képviselője. 1931-1932 között földművelésügyi miniszter volt Károlyi Gyula kormányában. 1933-ban elnöke lett az Árelemző és Kartelbizottságnak, illetve betöltötte a Nemzeti Egység Pártja (NEP) ügyvezető elnöki tisztségét is.

1933-tól a Kartelbizottság elnöke volt.

Budapesten halt meg, 1962-ben.



Heller Farkas

(1877-1955)
Közgazdász, egyetemi tanár,
az MTA tagja. A Kartelbíróóság ülnöke,
a Kartelbizottság elnöke

Heller Farkas Budapesten született 1877-ben. A Budapesti Tudományegyetem Jog- és Államtudományi Karán szerzett jogi végzettséget 1899-ben. Fogalmazói állásban dolgozott a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamaránál, majd 1901-től egészen 1914-ig a Földművelésügyi minisztérium közgazdasági osztályán. 1907-ben a Műegyetemen magántanár lett, ahol vámpolitikát oktatott. 1914-ben megalakult az egyetemen a Közgazdasági Osztály, itt nevezték ki 1917-ben a Nemzetgazdaságtan és Pénzügyi Tanács vezetőjévé. 31 éven át volt tanszékvezető; közgazdaságtant, a közgazdaságtan történetét és pénzügytant oktatott. A közgazdaságtanról szóló legjelentősebb műveit német egyetemeken is tankönyvként használták.

Volt a Közgazdasági Kar dékánja (1934-1935), a Műegyetem rektora (1945-1946). Összesen 40 könyvet és 200-nál több cikket publikált, az Akadémiának 1921-ben lett levelező, 1934-ben pedig rendes tagja. 1917 és 1948 között a Közgazdasági Szemle szerkesztője volt, munkásságát 1930-ban Corvin-koszorúval ismerték el. A Kartelbíróóságnak 1932-ben lett ülnöke egészen 1934 végéig. 1935-ben a Kartelbizottság helyettes elnöke lett, 1937-től pedig a testület elnökeként működött. 78 éves korában, 1955-ben hunyt el Budapesten.

„A sors megadta nekem azt a lehetőséget, hogy oly pályán működhetem, mely szívem szerint való és mely már ifjúkori álmaim célpontja volt.” – Heller Farkas, 1937. május 9.



Mutschenbacher Emil

(1880-??)
A Felsőház tagja; az Országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgatója; gazdasági és kereskedelmi főtanácsos, a Kartelbizottság tagja, majd helyettes elnöke

Mutschenbacher Béla királyi egészségügyi főtanácsos fia, Budapesten született 1880-ban. A budapesti Piarista Gimnáziumban, illetve a Budapesti Tudományegyetem Jog- és Államtudományi Karán tanult, majd a bécsi és a berlini tudományegyetemen mezőgazdasági, agrárpolitikai tanulmányokat folytatott. Hazaérkezése után az OMGE segédtitkárává választották meg 1907-ben. 1909-ben titkárrá, 1912-ben ügyvezető titkárrá, 1921-ben főtítkárrá, 1926-ban az OMGE ügyvezető igazgatójává lépett elő. 1925-től a pénzügyminiszter megbízásából mezőgazdasági hitelügyi kormánybiztos volt.

Kültagja volt az Országos Mezőgazdasági Kamarának és tagja volt a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara pénzügyi bizottságának is. Bel- és külföldi köz- és mezőgazdasági szaklapokban, valamint napilapokban számos tanulmánya és cikke jelent meg, ezenkívül tíz önálló köz- és mezőgazdasági szakmunkát írt és adott ki. 1923-ban gazdasági főtanácsosi, 1927-ben kereskedelmi főtanácsosi címmel tüntették ki.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület jelölése alapján 1931-ben került az Országgyűlés felsőházába. A Kartelbizottságnak megalakulásától tagja, majd később helyettes elnöke volt.



Fenyő Miksa

(1877-1972)
Irodalmár, országgyűlési képviselő,
a Kartelbizottság tagja

Mélykúton, Bács-Bodrog vármegyében született 1877-ben. Középiskoláit Budapesten végezte, ezután jogot hallgatott és ügyvédi vizsgát tett. 1903-tól a Gyáripárosok Országos Szövetségénél dolgozott titkárként, 1917-ben a szövetség ügyvivő igazgatója lett.

Az 1931-es országgyűlési képviselőválasztások során kapott mandátumot a nagykaposi kerületben, független jelöltként.

1909-ben kulcsszerepet játszott a Nyugat Kiadó alapításában, melynek részvényese és főszerkesztője is volt. Barátja volt Ady Endrének, hosszú ideig vett részt a Nyugat életében és irányításában; a főszerkesztői posztot Babits Mihálynak adta át.

A Parlament zsidóellenes törvényei Miksa és családja életét nagyban megnehezítették, és 1943-tól már veszeléyztettek is, ezért hosszú ideig rejtőzködni kényszerül; ekkor írja a világháborús naplóját, „Az elsodort ország”-ot. A II. világháború után 1949-ben Rómába, majd Párizsba költözik, végül 1953-ban családjával együtt New Yorkban telepedik le, és itt él 1969-ig. 1972-ben, 95 éves korában végül Bécsben hal meg.



Kuncz Ödön

(1884-1965)
Jogász, közgazdász,
egyetemi tanár, akadémikus

1884-ben született Aradon. Jogi tanulmányait Kolozsvárott végezte, 1911-ben kereskedelmi jogból magántanári képesítést szerzett. A budapesti Kereskedelmi és Váltótörvényszéken volt aljegyző, 1909-től főjegyző. 1910-től három évig tanácsjegyző a fővárosi Királyi Ítéltáblán. 1914-1915-ben harcolt az I. világháborúban. 1920-tól nyolc évig tanít a Műegyetem Közgazdaságtudományi Karán, majd 1928-tól 1949-ig a Pázmány Péter Tudományegyetem Kereskedelmi és váltójogi tanszékén. Az 1933-1934-es, valamint 1943-1944-es tanévben a Jog- és Államtudományi Kar dékánja. Tudományos tevékenységében a kereskedelmi- és váltójog szakterülete állt az első helyen, „A magyar kereskedelmi és váltójog vázlata” és „A magyar kereskedelmi és váltójog tankönyve” című, nagy terjedelmű művei több kiadást megértek. Sokat foglalkozott a szövetkezeti jog, a versenyjog, a biztosítási jog egyes témaival és fontos közgazdasági kérdésekkel.

1930-tól az MTA levelező tagja, politikai kegyvesztettsége következtében 1949 végén tanácskozó taggá minősítették vissza. Tagságát csak a rendszerváltás időszakában, 1989-ben állították helyre. 1925-től az Iparjogvédelmi Egyesület alelnöke, 1935-től 1939-ig társelnöke. 1965-ben, 81 éves korában, Budapesten halt meg.

A jogász-közgazdász egyetemi tanár a magánjogi törvénykönyv előkészítéséért kormányzói elismerésben, 1940-ben oktatói és tudományos munkásságáért pedig a Magyar Érdemrend középkeresztje kitüntetésben részesült.



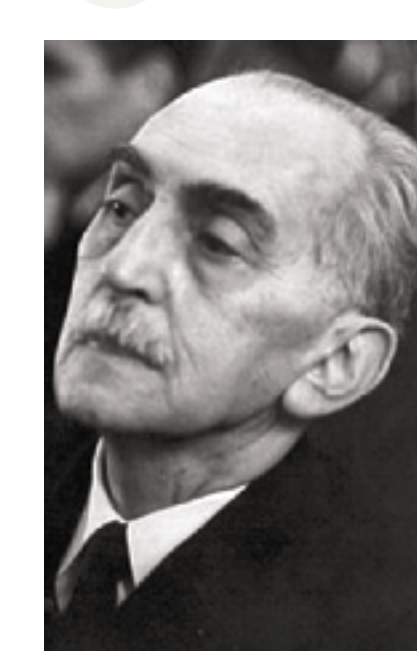
Kornis Gyula

(1885-1958)
Egyetemi tanár, filozófus,
a Magyar Tudományos Akadémia tagja, elnöke. Államtitkár,
a képviselőház alelnöke

1885-ben született Vácott. 1907-ben a Budapesti Tudományegyetemen szerzett tanári diplomát. Hét éven át tanított gimnáziumban, 1914-től a pozsonyi, majd a budapesti egyetemen tanít, 1920-tól a Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészeti karán oktat. Ő szervezte meg a pozsonyi egyetem bölcsészeti karát 1917-ben, a kar első dékánjaként. 1927-ben vallás- és közoktatásügyi államtitkár lett. Az Országos Közoktatási Tanács ügyvezető alelnöke volt; az Egységes Párt országgyűlési képviselője 1931-1939 között, az országgyűlés elnöke 1938-1939-ben. 1942-1944 között a felsőház tagja.

1916-tól az Akadémia levelező tagja, 1927-től rendes tag, 1933 és 1945 között a Filozófiai Bizottság elnöke, 1945-46-ban az Akadémia elnöke.

A II. világháború után internálták, ezután Hajdúszoboszlóra költözött, és ott élt élete végéig. 1958-ban, rövid kórházi ápolás után Budapesten halt meg.



Nizsalovszky Endre

(1894-1976)
Jogtudós, egyetemi tanár, akadémikus,
a Kartelbíróóság ülnöke,
a Kartelbizottság tagja

Békéscsabán született 1894-ben. A Nagyváradai Jogakadémián és a Debreceni Egyetemen tanult. Bíróági jegyzőként dolgozott, majd az Igazságügyminisztérium törvényelőkészítő osztályán magánjogi előadó, miniszteri titkár, 1928-tól miniszteri osztálytanácsos. Az 1959-es Ptk. egyik megszövegezője. Három jogág professzora volt élete során: a kereskedelmi és váltójogé, a polgári eljárásjogé és a magánjogé. 1929-től Debrecenben habilitált a magyar magánjog magántanárává, és már ebben a tanévben ott oktatott is, a kereskedelmi és váltójog tanára lett 1934-ig, amikor meghívták a budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közgazdaságtudományi Karára a kereskedelmi és magánjog rendes tanárának. 1938-tól a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen a polgári eljárásjog, 1943-tól a magyar magánjog rendes tanára. 1943-ban vette át Szladits Károlytól a polgári jogi tanszék vezetését, melynek 1957-ig tanszékvezető egyetemi tanára. Az MTA levelező tagja, 1954-től rendes tag.

1956-ban az MTA Állam- és Jogtudományi Bizottsága elnökévé és az MTA főtítkárává választották; elnökké Kodály Zoltánt kérték fel. A forradalom idején a Bizottság ülésén elmondott beszéde miatt tanári állásából fegyelmeivel elbocsátották, akadémiai tisztségeitől megfosztották. Ettől kezdve szerény nyugdíjból, illetve akadémiai tiszteletdíjből élt, de az egyetemre sohasem térhetett vissza. A hatvanas években fokozatosan elkezdte publikációs tevékenységét: hosszú élete során több mint 300 cikket, tanulmányt, könyvet, recenziót írt, nagy részét a Kereskedelmi Jog, a Polgári Jog, a Jogállam, a Jogtudományi Közöny, a Magyar Jogi Szemle, a Magyar Jog, és az Állam és Jog folyóiratokba.

Századik születésnapja alkalmából 1994-ben ünnepség keretében rehabilitálta az ELTE és a Magyar Tudományos Akadémia.



Peyer Károly

(1881-1956)
Miniszter, politikus, országgyűlési képviselő, a Kartelbizottság tagja

1881-ben született Városlődön, Veszprém megyében. Négy középiskolai osztályt végzett, ezután géplakatos tanonc lett. 1899-től 1906-ig több budapesti gépgyárban dolgozott, a Vas- és Fémmunkásszövetség vezetőségi tagja, majd titkára lett; 1911-től a Szakszervezeti Tanács titkára.

A szociáldemokrata párt vezetőségének tagja, rövid ideig belügy-, majd népjóléti és munkaügyi miniszter. 1922-től 1944-ig szociáldemokrata parlamenti képviselő, pártjának vezérszónoka, 1931-től frakcióvezetője. Magyarországot állandó képviselője a Népszövetség Munkaügyi Hivatalánál. 1925-44 között a Fővárosi Közgyűlés tagja, végig frakciója vezetőjeként. 1927-től a Szakszervezeti Tanács főtítkára.

A második világháború után ellenezte a Magyar Kommunista Párttal történő egyesülést, ezért 1947 nyarán kizárták az SZDP-ből. Az USA-ba emigrált, távollétében a népbíróóság kémkedésért 8 évi fegyházbüntetésre ítélte; a rendszerváltás idején rehabilitálták. 1956-ban New Yorkban halt meg.



Gazdasági
Versenyhivatal

